ПРАЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Гомельскі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ, ПРАФКОМА І МЯСЦКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 4 (101) | Субота, 12 лютага 1972 г. | Год выдання 3-ці | Цана 2 кап.

ВЫСОКІ АБАВЯЗАК ВУЧОНАГА

● БАГАТЫ ПЛЁН ● ВЫСОКАЯ АЦЭНКА ● СЁННЯ — ЛЕПШ, ЧЫМ УЧОРА ● ПАВЫСІЦЬ ПАЧУЦЦЕ АДКАЗНАСЦІ ● ПАТРЭБНЫ АГУЛЬНЫЯ НАМАГАННІ.

Для ажыццяўлення задач, пастаўленых перад савецкім народам XXIV з'ездам КПСС, беларускія вучоныя, як і ўсе працоўныя нашай рэспублікі, зрабілі нямала ўжо. Аб гэтым сведчаць вынікі першага года пяцігодкі. На рахунку калектываў Акадэміі навук БССР, галіновых навукова-даследчых інстытутаў, вучоных ВНУ — сотні актуальных распрацовак, многія з якіх атрымалі высокую ацэнку. Добра папрацавалі летась калектывы інстытутаў матэматыкі, агульнай і неарганічнай хіміі, фізікі цвёрдага цела і паўправаднікоў, механікі металапалімерных сістэм Акадэміі навук БССР і іншыя.

Для ўмацавання сувязей з практыкай шмат што робяць супрацоўнікі Інстытута эканомікі АН БССР. Яны вядуць пастаянна дзеючыя эканамічныя лекторыі ў Маладзечна, Салігорску, Барысаве. Нядаўна вучоныя заключылі дагавор з калектывам Мінскага завода аўтаматычных ліній на правядзенне тут эканамічнай вучобы.

Пра поспехі беларускай навукі сведчыць і той факт, што летась прадстаўнікі яе атрымалі дзве Дзяржаўныя прэміі СССР.

З павышаным пачуццём адказнасці працуюць і вучоныя ВНУ. Яны таксама расшыраюць і ўмацоўваюць кантакты з вытворчасцю, уносяць важкі ўклад у развіццё савецкай навукі. Гэта пацвярджаюць і ўзрослыя аб'ёмы дагаворных работ, і многія сотні тысяч рублёў эканамічнага эфекту, і новыя манаграфіі, кнігі, падручнікі.

Аднак жа нельга забываць аб тым, што ўсё дасягнутае робіцца з цягам часу ўчарашнім днём. Дзень сённяшні, а яшчэ больш — заўтрашні патрабуюць новых, якасна лепшых распрацовак, матэрыялаў, тэхналогій, сістэм. Інтарэсы развіцця нашага грамадства прад'яўляюць да навукі ўсё больш высокія патрабаванні. Тэмпы развіцця навукова-тэхнічнага прагрэсу кожны дзень ставяць перад навукай новыя праблемы, якія патрабуюць неадкладнага і ў найвышэйшай ступені эфектыўнага вырашэння.

Такім чынам, цяпер, калі неабходны агульны высокі ўзровень развіцця ўсіх галін навукі, узрастаюць патрабаванні да кожнага, хто займаецца ёю. Сапраўды, для таго, каб калектыў змог выдаць «на-гара» дэталёва падрыхтаваную, абгрунтаваную, выпрабаваную распрацоўку, патрэбна добрасумленная праца кожнага — ад лабаранта да дырэктара інстытута, ад малодшага навуковага супрацоўніка да акадэміка. І не проста доорасумленная праца, а яшчэ і ініцыятыва, творчы пошук, запал. Гэта—не проста, але гэта — неабходна.

Добра вядомая ісціна наконт таго, што агульны, вялікі поспех складаецца з мноства непрыкметных часам поспехаў вялікай колькасці асобных людзей, сёння набывае новае гучанне. Але, відавочна, не кожны ўзважыў і асэнсаваў гэта. Інакш не было б тых хібаў і недаробак, якія даводзіцца пакуль што канстатаваць як непажаданую, але рэальную з'яву.

У свой час у Інстытуце фізікі цвёрдага цела і паўправаднікоў быў сінтэзаваны новы, звышцвёрды матэрыял. Яго вартасці і перавагі над тымі, якімі цяпер карыстаюцца ў вытворчасці, несумненныя. Аднак практыкам даводзіцца пакуль толькі спадзявацца на гэты матэрыял: шлях яго ў вытворчасць вельмі расцягнуўся. А вінаваты тут зусім канкрэтныя людзі, кожны з якіх на пэўным прамежку часу або не праявіў неабходнай настойлівасці, або проста паддаўся недавер'ю: а раптам новае сябе не апраўдае? Народная ж гаспадарка магла б мець ужо ад навінкі вялікі плён.

Насцярожваюць і такія выпадкі, калі навуковыя калектывы вельмі слаба апраўдваюць затрачаныя на іх сродкі. На пастаноўку сваіх работ Інстытут цепла- і масаабмену выкарыстаў летась больш чым чатыры мільёны рублёў. Аддача ж не склала і паўмільёна рублёў. Над гэтым павінны сур'ёзна задумацца партарганізацыя і кіраўніцтва інстытута.

Дзве важныя праблемы стаяць цяпер перад вучонымі рэспублікі. Першая — максімальная канцэнтрацыя сіл і сродкаў на вырашэнні асноўных, актуальных праблем і найдакладнейшая, строгая каардынацыя ўсёй навуковай дзейнасці. Другая — аўтаматызацыя навуковай працы. Абедзве праблемы цесна звязаны паміж сабой. Каб забяспечыць паспяховае іх вырашэнне, трэба зрабіць шмат. Перш за ўсё, пярвічныя партарганізацыі павінны паклапаціцца, каб не толькі кожны камуніст, але і кожны член калектыву навуковай установы дакладна ведаў сваю, канкрэтную задачу, яскрава ўсведамляў сваё месца, свой удзел у справе калектыву. Неабходна, каб супрацоўнікі навуковых устаноў актыўна ўключыліся ў сацыялістычнае спаборніцтва, якое шырока разгарнулася ў вытворчых калектывах за паспяховае ажыццяўленне рашэнняў XXIV з'езда КПСС.

Вялікая размова аб месцы і ролі грамадскіх навук ішла на нарадзе выкладчыкаў гэтых навук і навуковых супрацоўнікаў гуманітарных навукова-даследчых інстытутаў, якая праходзіла нядаўна ў Мінску. «Абавязак работнікаў грамадскіх навук—настойліва павышаць якасць даследаванняў і ўзровень выкладання грамадскіх навук, узмацніўшы іх партыйную накіраванасць, сувязь з практыкай камуністычнага будаўніцтва, з задачамі выхаваўчай, ідэалагічнай работы партыі». Так сказаў у сваёй прамове на гэтай нарадзе першы сакратар ЦК КПБ тав. П. М. Машэраў.

Цяпер навука робіцца непасрэднай прадукцыйнай сілай, ступенню яе развіцця ў многім вызначаецца ступень развіцця тэхнічнага прагрэсу. Вось чаму кожны вучоны павінен памятаць, што ён знаходзіцца на пярэдніх рубяжах барацьбы за пабудову камуністычнага грамадства, што яго пачэсны абавязак — высока несці сцяг савецкай навукі, усведамляючы, што яго праца — важная састаўная частка ўсёй той вялікай работы, якую вядзе савецкі народ па ажыццяўленню рашэнняў XXIV з'езда КПСС.

(«Звязда» ад 5 лютага)

РЭХА СЕСІІ

ЭКЗАМЕНЫ ЗАСВЕДЧЫЛІ

Курс рускай савецкай літаратуры завяршае сабою курс гісторыі рускай літаратуры на гісторыка-філалагічным факультэце. Няма патрэб многа гаварыць аб тым, якое вялікае ідэйна-выхаваўчае значэнне мае гэты курс, наколькі важна будучаму настаўніку добра разбірацца ва ўсіх складаных пытаннях і праблемах развіцця савецкай літаратуры. Вывучэнне літаратуры савецкага перыяду — надзвычай адказная і цяжкая справа для студэнта. Веданне савецкай літаратуры амаль напалову залежыць ад таго, наколькі студэнт начытаны, як ён сочыць за перыёдыкай. Падрыхтоўка да экзамена па савецкай літаратуры не можа абмяжоўвацца не толькі рамкамі сесіі, але і рамкамі семестра, года. Каб добра здаць экзамены па рускай савецкай літаратуры на 5 курсе, студэнт павінен пачынаючы з першага курса сачыць за сучасным літаратурным жыццём, чытаць творы розных пісьменнікаў на злабадзённыя тэмы нашага шматграннага жыцця, быць у курсе важнейшых пытанняў літаратурнай крытыкі, тых дыскусій, якія вядуцца на старонках нашых літаратурных газет і часопісаў.

На кафедры рускай літаратуры нашага універсітэта, якой кіруе прафесар П. П. Ахрыменка, шмат увагі ўдзяляецца пытанням трывалага засваення студэнтамі ведаў па савецкай літаратуры, метадычнай арганізацыі працэсу вывучэння сучаснай літаратуры. Мы змаглі дабіцца таго, што пачынаючы з першага курса амаль усе выкладчыкі кафедры кантралююць студэнта, прымушаюць яго сачыць за сучасным літаратурным жыццём, ведаць найбольш значныя з'явы у нашай прозе, паэзіі, драматургіі, кіно. Такую работу, у прыватнасці, вядуць старшы выкладчык Л. С. Кудраўцава, якая чытае курс «Уводзіны ў літаратуразнаўства», дацэнт М. А. Маляўка, які вядзе спецкурс па паэтыцы рамана. Маладая выкладчыца А. К. Няронская у мінулым семестры назвычай паспяхова вяла ў студэнтаў-выпускнікоў спецсемінар па асноўных праблемах развіцця сучаснай прозы. На матэрыяле сучаснай рускай і беларускай літаратуры пабудаваны і спецкурс «Методыка і тэхніка літаратуразнаўчага аналізу». На жаль, такі адказны курс, якім з'яўляецца «Тэорыя літаратуры», выпадае з нашага поля зроку, бо яго чытае выкладчык другой кафедры.

Такія дружныя намаганні калег — прадстаўнікоў сумежных літаратуразнаўчых дысцыплін — з'яўляюцца не проста вялікай, а — і гэта можна сказаць смела — рашаючай дапамогай выкладчыку рускай савецкай літаратуры. Тут трэба адзначыць, што ўсе гэтыя мэтанакіраваныя намаганні сталі рэальнасцю не самі па сабе, не стыхійна. Тры гады назад на пасяджэнні кафедры мы намецілі шэраг мерапрыемстваў, накіраваных на карэннае паляпшэнне выкладання савецкай літаратуры. Ажыццявіць іх было вельмі складана, нярэдка выкладчыку прыходзілася «ламаць» самога сябе, карэнным чынам перапрацоўваць тыя лекцыі, якія склаліся ў выніку шматгадовай практыкі. Колькасць вучэбных гадзін толькі для спецыяльнага вывучэння курса рускай савецкай літаратуры мы давялі да 164, з іх 108 гадзін складаюць лекцыі. Былі абноўлены і наближаны да сучаснасці тэмы кантрольных, курсавых і дыпломных работ, часцей сталі праводзіць дыспуты, абмеркаванні твораў сучаснай літаратуры, актывізаваў сваю работу літаратуразнаўчы гурток.

І вось экзамен — вынік работы.

Адказвае студэнт Ул. Давыдаў, член КПСС. Першае пытанне — «Сацыялістычны рэалізм — творчы метад савецкай літаратуры». Студэнт дае азначэнне сацыялістычнага рэалізму, гаворыць аб яго зараджэнні і развіцці, на пераканаўчых прыкладах характэрызуе асноўныя рысы творчага метаду савецкай літаратуры, асабліва падкрэслівае важнасць барацьбы за сацыялістычны рэалізм у цяперашні час, калі ідэалагічная барацьба двух сістэм як ніколі абвастрылася. На наступнае пытанне аб развіцці вытворчага рамана у 30-ыя гады Давыдаў таксама дае вычарпальны адказ. Адзнака «выдатна».

Тамара Петухова характэрызуе пралеткульты, гаворыць аб іх памылках, дае кароткую, але выразную даведку аб творчасці пралетарскіх паэтаў Александроўскага, Кірылава, Герасімава, цытуе «Песню Коммуны» Князева, якую, па ўспамінах Крупскай, вельмі любіў слухаць У. І. Ленін. На пытанне, якія творы сучаснай літаратуры яна чытала, Тамара прыводзіць шэраг імён і назваў.

— А ці вядомы вам творы Яўгена Сазонава?

— Яўген Сазонаў, — з усмешкай адказвае студэнтка, — аўтар «Рамана веку», «Бурны паток». Гэты твор сорамна не ведаць. «Рогі і капыты» — адна з цікавейшых старонак «Литературной газеты».

І тут «выдатна».

Не абышлося без кур'ёзаў. Студэнтка Н. Антановіч аднесла вобраз Мікіты Маргунка да... лепшых здабыткаў літаратуры 20-х гадоў. Мы паспрабавалі «навесці» студэнтку на яе памылку:

— У якім творы ёсць такі персанаж — Мікіта Маргунок?

— У паэме Эдуарда Багрыцкага «Дума пра Апанаса»...

— Вы цвёрда памятаеце «Думу»?

— Толькі ўчора перачытала.

Перакананая ў сваёй праваце Ніна нават крыху пакрыўдзілася. — Аднычасова чытала Твардоўскага, Сяльвінскага, Еўтушэнку... Давайце любое пытанне...

Пытанне дадзена. Сапраўды, студэнтка добра ведае і Багрыцкага, і Твардоўскага. Сваю памылку яна, цяпер ужо саромеючыся, тлумачыць «заскокам». Мы ведалі Ніну як старанную, добрасумленную студэнтку, да таго ж камсамольскую і прафсаюзную актывістку.

Выдатныя адзнакі атрымалі студэнты Н. Авакумава, В. Дваранінаў, С. Галай, Р. Нямцоў, Л. Шэф, Т. Рытвінская і інш. Як правіла, усе яны актыўна выступалі на практычных і семінарскіх занятках.

Агульны вынік: з 56 чалавек толькі двое атрымалі «здавальняючыя», астатнія «выдатна» і «добра». Гэта надзвычай высокі паказчык.

Выявіліся і недахопы ў нашай рабоце. Яны перш за ўсё звязаны з недахопам вучэбнай плошчы. Факультэт працуе ў васьмі класных пакоях СШ № 21. Займаемся ў дзве змены, прыходзіцца весці заняткі і ў літаратурным кабінеце. Нават, калі кабінет і адкрыты, там не заўсёды можна знайсці патрэбную кнігу, часопіс. У выніку некаторыя студэнты слаба арыентуюцца ў сучаснай літаратуры. Назаве тры-чатыры творы — і больш не ведае. Між тым мінімум складае не менш дзесяці твораў.

Рэктарат і партыйная арганізацыя універсітэта прыкладаюць усе намаганні для таго, каб у будучым семестры наш факультэт расшырыў сваю вучэбную плошчу. Студэнты і выкладчыкі гісторыка-філалагічнага спадзяюцца, што гэтыя намаганні будуць паспяховымі.

М. РОДЧАНКА,
кандыдат філалагічных навук.

ВЫНІКІ ЗІМОВАЙ СЕСІІ

Занятае месца	ФАКУЛЬТЭТ	Працэнт паспяховасці
1.	Гісторыка-філалагічны	99,4
2.	Эканамічны	97,6
3.	Біёлага-глебавы	97,2
4.	Фізвыхавання	95,6
5.	Геалагічны	93,3
6.	Фізічны	88,8
7.	Механіка-матэматычны	83,8

ЗА НОВЫ ЎЗДЫМ

У ГІСТАРЫЧНЫХ рашэннях XXIV з'езда КПСС была адзначана выключная адказнасць літаратурна-мастацкай крытыкі ў справе далейшага развіцця савецкай літаратуры і мастацтва, за іх ідэйна-палітычную сталасць і прафесійнае майстэрства.

Нядаўна ЦК КПСС прыняў спецыяльную пастанову «Аб літаратурна-мастацкай крытыцы», якая накіравана на паляпшэнне выхаваўчай работы сярод крытыкаў, на павышэнне іх тэарэтычнай падрыхтаванасці і ідэйнай загартоўкі. Пастанова ЦК КПСС з'яўляецца красамоўным сведчаннем клопатаў Камуністычнай партыі аб развіцці аднаго з важных звенняў культурнага будаўніцтва на сучасным этапе, сведчаннем неаслабнай увагі да праблем камуністычнага выхавання савецкага народа, росту яго духоўных запатрабаванняў.

Задача нашай крытыкі, падкрэсліваецца ў Пастанове, усямерна ўмацоўваць і развіваць ленінскія прынцыпы партыйнасці і народнасці ў савецкай літаратуры і мастацтве, рашуча і паслядоўна змагацца супраць уплыву буржуазнай ідэалогіі, рэакцыйнай ідэалістычнай эстэтыкі, выкрываць антынародную сутнасць буржуазнай «масавай культуры», дэкадэнцкіх плыняў, разнастайных сучасных рэвізіяніцкіх канцэпцый.

У той жа час літаратурна-мастацкая крытыка павінна ўсебакова аналізаваць актуальныя гісторыка-літаратурныя з'явы, садзейнічаць росту пісьменніцкага майстэрства, уплываць на ўсе сферы творчай працы мастака, абуджаць яго на наватарскія пошукі і сапраўдныя здабыткі ў галіне шматграннага адлюстравання савецкай рэчаіснасці. У Пастанове падкрэсліваецца, што сучасны этап літаратурна-мастацкай крытыкі яшчэ не адпавядае тым запатрабаванням, якія вылучае мастацтву жыццё, усё ўзрастаючая роля мастацкай культуры ў камуністычным выхаванні новага чалавека.

Да апошняга часу недастаткова глыбока асвятляюцца актуальныя з'явы літаратурнага жыцця, асабліва ўзаемадзеянне і ўзаемаўзбагачэнне брацкіх культур народаў нашай многанацыянальнай культуры. Нярэдка ў асобных крытычных выступленнях і ацэнках дапускаецца суб'ектывізм, павяркоўнасць, нізкі тэарэтычны ўзровень, групаўшчына і іншыя адхіленні ад марксісцка-ленінскай эстэтыкі.

Усе гэтыя істотныя недахопы крытыкі павінны быць ліквідаваны ў бліжэйшы час. Для гэтага ў Пастанове ЦК КПСС намечана шэраг надзвычай эфектыўных канкрэтных мерапрыемстваў, скіраваных на паляпшэнне падрыхтоўкі і выхавання маладых спецыялістаў у галіне літаратурна-мастацкай крытыкі. Сярод іх важнае месца адведзена і універсітэтам, якія павінны ў сваіх вучэбных планах улічваць запатрабаванні жыцця, вызначыць аб'ём і змест спецыяльных курсаў для факультатыўнай спецыялізацыі студэнтаў і аспірантаў у галіне літаратурна-мастацкай крытыкі.

У святле Пастановы ЦК КПСС асаблівыя задачы паўстаюць перад выкладчыкамі тэорыі літаратуры, курсаў сучаснай літаратуры, спецкурсаў, прысвечаных вывучэнню мастацкай спецыфікі літаратуры, кіраўнікамі літаратурна-крытычных і творчых студэнцкіх гурткоў. Кафедрам літаратуры, усім выкладчыкам гісторыка-філалагічнага факультэта неабходна ў бліжэйшы час усебакова абмеркаваць Пастанову ЦК КПСС і вызначыць канкрэтныя мерапрыемствы па яе неадкладнаму ажыццяўленню.

М. ГРЫНЧЫК,
загадчык кафедры беларускай літаратуры, доктар філалагічных навук, член Саюза пісьменнікаў БССР.

РАБОТА ЧАКАЕ ВЯЛІКАЯ

XXIV з'езд КПСС з асаблівай сілай падкрэсліў, што адной з самых важных задач партыі і народа з'яўляецца ўсямернае павышэнне абароннай магутнасці нашай Радзімы, выхаванне савецкіх людзей ў духу пастаяннай гатоўнасці абараняць вялікія заваёвы сацыялізму.

У пярвічнай арганізацыі ДТСААФ нашага універсітэта ў мінулым годзе праведзена пэўная работа па выкананню пастаўленых перад ёй задач. Разам з тым узровень і размах работы таварыства далёка не адпавядаюць тым задачам, што пастаўлены ЦК КПСС у прывітанні VII з'езду ДТСААФ і ў рашэннях XXIV з'езда КПСС.

Што ж прадстаіць зрабіць нам? Неабходна канкрэтная арганізатарская і выхаваўчая работа, якая б дапамагла членам таварыства, моладзі атрымаць у сваіх калектывах ідэйную загартоўку, авалодаць асновамі ваеннай справы, займацца ваенна-прыкладнымі відамі спорту.

У перыяд з 10 па 20 лютага нам трэба завяршыць арганізацыйную работу па стварэнню нізавых арганізацый на факультэтах, зацвердзіць групоргаў у студэнцкіх групах, на кафедрах і падраздзяленнях універсітэта.

Самай блізкай задачай з'яўляецца правядзенне месячніка абаронна-масавай работы, прысвечанага 54-гадавіне Савецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флоту, які аб'яўлен па ўсёй нашай рэспубліцы і праводзіцца на працягу першых трох месяцаў гэтага года.

Высакародная мэта месячніка — далейшае арганізацыйнае ўмацаванне пярвічных арганізацый таварыства, дасягненне высокіх вынікаў у сацыялістычным спаборніцтве. Месячнік адкрылі студэнты - актывісты факультэта фізвыхавання зоркавым лыжным паходам па месцах баявой славы. Па заканчэнні месячніка будуць падведзены вынікі. Пераможцамі будуць прызнаны тыя арганізацыі факультэтаў, у якіх добра пастаўлена ваенна-патрыятычнае выхаванне і абаронна-масавая работа, дзе большасць займаюцца венна-тэхнічнымі відамі спорту, а таксама дзе падрыхтавана больш грамадскіх трэнераў, спартсменаў-разраднікаў і спартыўных суддзяў па гэтых відах спорту. Улічваецца і выкананне плана збору членскіх узносаў, рэалізацыя білетаў латарэі ДТСААФ.

Камітэт ДТСААФ універсітэта заклікае нізавыя арганізацыі разгарнуць сацыялістычнае спаборніцтва на факультэтах і ў студэнцкіх групах па лепшую пастаноўку абаронна-масавай работы. У гэтым нам павінны дапамагчы партыйныя, камсамольскія і прафсаюзныя арганізацыі факультэтаў.

Зараз камітэт праводзіць запіс усіх жадаючых займацца ваенна-тэхнічнымі відамі спорту ў гуртках універсітэта, а таксама ў авіяцыйным, марскім радыё- і стралковым клубах горада, дзе ёсць вопытныя трэнеры, якія рыхтуюць спартсменаў высокага класа.

У нашай арганізацыі атрымае развіццё стралковы спорт. Так, 15 лютага адбудзецца спаборніцтва паміж камандамі факультэтаў, а 19 лютага універсітэцкая каманда прыме ўдзел у раённых спаборніцтвах. У пачатку сакавіка пройдуць стралковыя спаборніцтвы паміж жаночымі камандамі. Адначасова будуць рыхтавацца каманды факультэтаў для ўдзелу ў універсіядзе.

Адным словам, работа нас чакае вялікая. Поспех прыйдзе толькі тады, калі ў яе ўключацца ўсе члены ДТСААФ.

П. ЖУКАЎ,
старшыня камітэта ДТСААФ універсітэта.

▼ ▼

Сёлета для гэтых рабят усё новае — ўступныя экзамены, першы семестр ва універсітэце, першая студэнцкая зімовая экзаменацыйная сесія і першыя студэнцкія канікулы...

Былі хваляванні, радасць першых поспехаў у вучобе — а колькі будзе новага ўперадзе: шчасця адкрыццяў і перамог у авалоданні таямніцамі чалавечых ведаў!

Пачаўся другі семестр. Уважліва слухаюць першакурснікі механіка-матэматычнага факультэта лекцыю кандыдата фізіка - матэматычных навук Л. Я. Палякова.

▲ ▲

УСПОМНЯЦЬ ДОБРЫМ СЛОВАМ

Завочнае навучанне ў нашай краіне з'яўляецца адной з форм падрыхтоўкі спецыялістаў з сярэдняй спецыяльнай і вышэйшай адукацыяй. Людзі розных узростаў спалучаюць вучобу з працай, і часта ВНУ размешчаны далёка ад таго горада, дзе жывуць студэнты-завочнікі. У працэсе праходжання праграмнага матэрыялу ў многіх з іх узнікаюць цяжкасці на той ці іншай тэме, неабходны парады выкладчыка. Што рабіць? Пісаць у інстытут, прасіць дапамогі? І гэта выйсце, але пакуль атрымаеш тлумачэнні, пройдзе час, а экзаменацыйная ж сесія чакаць не будзе.

На дапамогу завочнікам прыходзяць вучэбна-кансультацыйныя пункты.

ЗВЫЧАЙНЫ вечар. У многіх аўдыторыях ГДУ ўжо патухла святло, але працягваецца рабочы дзень на чацвёртым паверсе корпуса № 2.

Заходзім у адзін з пакояў. Залік па англійскай мове здае лабарантка Гомельскай сярэдняй школы № 19 Людміла Сяргеева. Загадчык кафедры замежных моў І. М. Акулаў правярае веданне тэкстаў, дакладнасць перакладу, робіць заўвагі, падказвае, што патрэба вывучыць.

У Людмілы невыпадкова ўзніклі незразумелыя пытанні. Сяргеева больш трох год навучалася на завочным аддзяленні гісторыка-праваага факультэта' Далёка-ўсходняга універсітэта. Летам мінулага года ёй давялося змяніць месца жыхарства — з Уладзівастока пераехаць у Гомель. Жанчына непакоілася, што будуць цяжкасці ў вучобе.

— Калі я прыехала ў Гомель, — расказвае Людміла Барысаўна, — знаёмыя ўспакоілі мяне, сказалі, што тут ёсць вучэбна-кансультацыйны пункт. Я наведваю лекцыі, рыхтуюся да залікаў і экзаменаў, атрымліваю патрэбную дапамогу.

У Ленінградскім караблебудаўнічым інстытуце навучаецца слесар-зборшчык суднабудаўніча - суднарамонтнага завода Сямён Чырлін. Ён таксама станоўча адгукваецца аб рабоце ВКП Гомельскага універсітэта.

Больш падрабязна аб рабоце вучэбна-кансультацыйнага пункта расказвае яго загадчык В. Я. Верамейчык:

— Многія студэнты карыстаюцца нашымі паслугамі: слухаюць лекцыі і кансультацыі, выконваюць практычныя і лабараторныя работы, здаюць залікі і экзамены. Толькі сёлета да ВКП прымацаваны 460 чалавек з 46 вышэйшых навучальных устаноў краіны.

ЗАНЯТКІ з завочнікамі праводзяць высокакваліфікаваныя спецыялісты прафесары П. П. Ахрыменка, А. А. Бенядзіктаў і І. В. Жаркоў, дацэнты Я. В. Яршоў-Мазураў, А. І. Браталюбаў, І. Б. Кудравіцкі, Т. С. Янкова і многія іншыя.

— Мы аказваем дапамогу студэнтам васьмі ВНУ Беларусі. Сярод іх людзі з вялікім жыццёвым вопытам, кіраўнікі прадпрыемства, партыйныя і камсамольскія работнікі, — адзначае Васіль Яўстратавіч. — Больш дваццаці год працоўны стаж Уладзіміра Міхайлавіча Новіка. Ён закончыў тэхнікум, працуе дырэктарам торфабрыкетнага завода «Лукскі». Сучаснае сацыялістычнае прадпрыемства патрабуе ад кіраўніка глыбокіх эканамічных ведаў, і Уладзімір Міхайловіч працягвае сваю адукацыю на факультэце планавання прамысловасці Беларускага інстытута народнай гаспадаркі. У Мінскім тэхналагічным інстытуце вучыцца сакратар камсамольскай арганізацыі Добрушскага цэлюлозна-папяровага камбіната «Герой працы» В. Шаблоўскі; спецыяльнасць эканаміста ў Вышэйшай школе прафсаюзнага руху набывае старшыня пабудкома будаўнічага трэста № 10 А. А. Волкаў.

На вучэбна-кансультацыйным пункце вядзецца выкладанне па 17 прадметах. Тут удасканальваюцца формы работы. Для завочнікаў з раёнаў вобласці праводзяцца дні кансультацый. Па выкліку пункта ў выхадныя дні студэнты выконваюць лабараторныя і практычныя работы.

Выкладчыкі вучэбна-кансультацыйнага пункта выязджаюць у раённыя цэнтры для чытання лекцый, правядзення кансультацый, прыёму залікаў і экзаменаў. У Рэчыцы, напрыклад, у апошні час пабываў выкладчык кафедры філасофіі А. А. Фяськоў.

— Мы пачалі практыкаваць і правядзенне пісьмовых кансультацый, — гаворыць В. Я. Верамейчык.

БОЛЬШ ДЗЕСЯЦІ год існуе вучэбна-кансультацыйны пункт. За гэты тэрмін яго дапамогаю карысталіся тысячы завочнікаў Гомельшчыны. Яны атрымалі дыпломы кваліфікаваных спецыялістаў, працуюць у розных галінах прамысловасці, транспарту, сельскай гаспадаркі, культуры і навукі і часта добрым словам памінаюць ВКП універсітэта.

П. ГАЛІН

У ЧАС КАНІКУЛ

Закончылася зімовая экзаменацыйная сесія. Яна, як у люстры, паказала тую работу, якую правялі студэнты на працягу семестра. Хто працаваў у семестры, той добра здаў сесію.

Улічваючы напружаную працу студэнтаў у перыяд сесіі прафком універсітэта зараней паклапаціўся аб тым, каб яны добра і весела адпачылі, набраліся новых сіл на другі семестр. У час канікул нашых студэнтаў гасцінна сустракалі Масква, Ленінград, турысцкія базы ўзбярэжжа Чорнага мора, Закарпацця, а таксама ўзбярэжжа Балтыйскага мора. Сама больш студэнтаў адпачывала на турысцкай базе «Сож».

Разам з іншымі грамадскімі арганізацыямі прафкомам быў арганізаваны і праведзены зоркавы лыжны паход, у якім прынялі ўдзел каля 100 студэнтаў універсітэта.

Усяго ж актыўна адпачывалі ў час канікул больш за 600 студэнтаў. Акрамя таго, некаторыя студэнты ўмацавалі сваё здароўе ў санаторыях, а вялікая колькасць прыняла ўдзел у рабоце спартыўна - аздараўленчага лагера.

М. БАЙДА,
старшыня прафкома універсітэта.

ДЗЕСЯЦЬ НАПРУЖАНЫХ ДЗЁН

Прайшоўшая зімовая вучэбна-экзаменацыйная сесія студэнтаў завочнага навучання была для бібліятэкі самай выніковай і працаёмкай. За 10 дзён студэнты-завочнікі наведалі нашу бібліятэку больш трох тысяч разоў, ім было выдадзена на тысячу экземпляраў кніг больш, чым у мінулым годзе.

Варта адзначыць, што за апошні час абслугоўванне студэнтаў-завочнікаў значна палепшылася за кошт таго, што падручнікі набываюцца з улікам узросшай патрабавальнасці да завочнікаў у сувязі з пераходам вывучэння дысцыплін па універсітэцкім плане. Толькі за мінулы год кожны студэнт-завочнік атрымаў па 12 кніг, у той час як раней гэта лічба была роўнай 6—7 кнігам.

Супрацоўнікі нашай бібліятэкі прымяняюць усе метады і формы, каб якасней забяспечыць вучэбнай літаратурай студэнтаў-завочнікаў. У апошнія два гады мы практыкуем і такі метад, як прадажа падручнікаў непасрэдна ў бібліятэцы. У час апошняй вучэбна-экзаменацыйнай сесіі асабліва многа было прададзена літаратуры для студэнтаў біёлага-глебавага, гісторыка-філалагічнага і эканамічнага факультэтаў. Такі метад забеспячэння падручнікамі прымяняецца ў многіх бібліятэках ВНУ. Студэнты-завочнікі нашага універсітэта з удзячнасцю ўспрынялі такую форму работы.

В. БАРАНОЎСКАЯ,
бібліятэкар.

ВЕСТКІ З ПРАКТЫКІ

НА «ГОМСЕЛЬМАШЫ»

Наш дваццаты век немагчыма ўявіць сабе без шырокага прымянення ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі электронна - вылічальнай тэхнікі. Прымяненне ЭВМ дазваляе паскорыць атрыманне і апрацоўку інфармацыі, выканаць за кароткі тэрмін складаныя навуковыя, інжынерныя і планава-эканамічныя разлікі, кіраваць тэхналагічнымі працэсамі вытворчасці.

Эфект прымянення вылічальных машын у шэрагу галін разумовай і вытворчай дзейнасці чалавека вялізны. У вылічальных цэнтрах рознага прызначэння, на прамысловых прадпрыемствах і ў іншых арганізацыях выкарыстоўваюцца найноўшыя ЭВМ. У сувязі з гэтым узнікае неабходнасць у падрыхтоўцы высокакваліфікаваных спецыялістаў па праграміраванню.

У гэтым навучальным годзе больш паловы студэнтаў нашага курса было накіравана на пяцімесячную вытворчую практыку. Наша група праходзіла практыку на вылічальным цэнтры завода «Гомсельмаш». У 1969 годзе завод набыў ЭВМ «Мінск-22», там ужо склаўся добры калектыў праграмістаў. Спачатку нам было цяжка: не хапала ведаў па вылічальнай тэхніцы. Але дзякуючы нашым кіраўнікам, праграмістам завода, мы хутка прайшлі тэарэтычны курс. А неўзабаве змаглі ўжо рашаць вучэбныя задачы. Месяцы праз два мы складалі праграмы для рашэння вытворчых задач, прапускалі іх на машыне, адкладалі. Работа праграміста надзвычай цікавая, хоць часам і бывае цяжка. За час, калі мы былі на заводзе, не толькі многае даведаліся, але і палюбілі будучыя заняткі. Аб тым, наколькі карыснай і паспяховай была практыка, можна меркаваць і па прызнаннях саміх студэнтаў і па выніках абароны: большасць з нас атрымалі выдатныя адзнакі.

Прайшло пяць месяцаў практыкі. Наперадзе дзяржаўныя экзамены (або абарона дыпломных праектаў), а там час і ў шлях — да месца размеркавання, да любімай работы.

Ю. ІГНАЦЕНКА,
студэнтка 5 курса механіка - матэматычнага факультэта.

ЗАСТАНЕЦЦА Ў НАШАЙ ПАМЯЦІ

Ленінград. Горад вялікага Леніна, калыска Кастрычніцкай рэвалюцыі. Ён дарагі кожнаму з нас, яго любяць і паважаюць усе. Тут кожны камень — нямы сведка гісторыі. Ленінград — горад вялікага мінулага і яшчэ больш вялікага будучага. Гэта горад непаўторнай архітэктуры, горад, у якім жывуць цудоўныя людзі, гасцінныя і адзычлівыя, гэта горад шырокіх плошчаў і праспектаў, шматлікіх музеяў і помнікаў. Ленінград — гэта і прыгажуня Нява ў гранітным мармуравым адзенні, гэта і каскад мастоў праз яе. Ленінград — гэта і акіян агнёў канцэртных залаў і тэатраў, вядомасць і папулярнасць якіх даўно выйшла ў свет. Гэта горад нашага слаўнага рабочага класа, горад вучоных, студэнтаў. Гэта горад вечнай маладосці.

У час зімовых канікул група студэнтаў нашага універсітэта пабывала ў Ленінградзе.

Знаёмства пачалося з Петрапаўлаўскай крэпасці. Вялізны шпіль 122-метровай званіцы Петрапаўлаўскага сабора — адно з першых і лепшых збудаванняў, якое разам з шасцю бастыёнамі заклікана было надзейна абараняць горад ад ворагаў. Петрапаўлаўская крэпасць заклала аснову і дала жыццё будучаму гораду-прыгажуну.

Як многа ўражанняў застаецца пасля знаёмства з крэпасцю. Ёсць у гісторыі яе і сумныя старонкі. Менавіта ў ім адбывалі пакаранне ў зняволенні лепшыя прадстаўнікі народа, думкі і справы якіх былі накіраваны на вызваленне народа ад жабрацтва, невуцтва і прыгнечання. У сырых, дрэнна асветленых казематах яе пакутавалі самыя чэсныя і высакародныя сыны Расіі. У іх ліку Радзішчаў, Чарнышэўскі, Кібальчыч, Аляксандр Ульянаў, дзекабрысты.

Мы на левым беразе Нявы. Гэта Дварцовая і Адміралцейская набярэжныя. Адсюль пачынаецца цэнтр Ленінграда з яго праспектамі і плошчамі. Панарама адной з іх — плошчы Дзекабрыстаў адкрываецца перад намі. Цішыня. Велічны помнік Пятру Першаму не можа не прыцягнуць увагу. Прасцёртая рука сцвярджае волю пераможца, як бы ўтаймовае стыхію, кліча наперад.

Працягваем знаёмства з горадам. Вострай іголкаю імкнецца ў ленінградскае неба шпіль Адміралцейства. Архітэктура будынка непаўторна строгасцю сваіх ліній і форм. Гэта тварэнне вядомага рускага зодчага Захарава.

Цяжка прадставіць сабе Ленінград без залатой главы Ісакіеўскага сабора. Ён відны здалёк, ён пануе над Нявой, над горадам, над прасторам яго вуліц, плошчаў, ён гордасць ленінградцаў.

У Ленінградзе кожны дом, кожная вуліца — старонка гісторыі Расіі. У Зімовым палацы, Старым і Новым Эрмітажах сабраны лепшыя творы сусветнага жывапісу. У яго залах здзіўляюча пераплятаюцца сівая старажытнасць з сённяшнім днём — нашай сучаснасцю.

Наш аўтобус рухаецца па галоўнай артэрыі горада — Неўскаму праспекту. «Няма нічога лепшага чым Неўскі праспект, па крайняй меры ў Пецярбургу, для нас ён састаўляе ўсе. Чым толькі не блішчыць гэтая вуліца-прыгажуня...», — так пісаў Гоголь у свой час. Яго словы і сёння не згубілі свайго зместу. Шырокі і мнагалюдны, як паўнаводная Нява, якая дала яму імя, ён — краса і гордасць легендарнага горада

За акном праплываюць архітэктурныя ансамблі, новыя кварталы горада.

Многа цікавага пазнае экскурсант у Казанскім саборы. Зараз у ім размешчан музей гісторыі рэлігіі і атэізму Акадэміі навук СССР.

А ў каго не заб'ецца сэрца ў залах Рускага музея! Усё лепшае, што стварылі рускія мастакі, змешчана ў яго экспазіцыях. Як зачараваны стаіш перад лірычнымі пейзажамі Шышкіна і Левітана, гістарычнымі палотнішчамі Рэпіна і Верашчагіна, рамантычнымі творамі песняра мора Айвазоўскага, — ды хіба пералічыш імёны ўсіх геніяў пэндзля, творы якіх захоўвае буйнейшы музей свету.

Хутка праляцелі дні незабыўнай экскурсіі ў Ленінград. За кароткі тэрмін нам стала блізкім і дарагім тое, аб чым раней чулі па радыё, чыталі ў кнігах, бачылі па тэлебачанню і на экранах кінатэатраў.

Мы развіталіся з горадам Леніна, горадам трох рэвалюцый, горадам працоўнай і баявой славы, і ў сэрцы кожнага, у нашай памяці, упэўнен, надоўга застануцца непаўторныя прыгажосць Ленінграда, цёплыя пачуцці да яго людзей, гарачых патрыётаў нашай Радзімы, сціплых працаўнікоў.

А. ЯКАЎЛЕЎ,
студэнт 5 курса гісторыка-філалагічнага факультэта.
Малюнкі аўтара.

Імкнецца ў неба шпіль Адміралцейства.

Ісакіеўскі сабор — выдатны помнік рускай архітэктуры

НА ЗДЫМКАХ: велічна ўзнялася над Піскароўскімі могілкамі скульптура Маці-Радзімы. У жалобным маўчанні сталі гомельскія студэнты ля Вечнага агню, аддаючы даніну глыбокай пашаны ахвярам Вялікай Айчыннай вайны.

АЛІМПІЙСКІ ГОД — НЕ ТОЛЬКІ ДЛЯ АЛІМПІЙЦАЎ

ПЕРАМОГІ НАДЗЕІ МАРЫНЕНКА

Адказны сёлетні год для маладой спартсменкі універсітэта майстра спорту Надзеі Марыненка. Вучыцца на эканамічным факультэце, гэта ведае кожны, нялёгка, а яшчэ ж хочацца і добра выступіць у любімым відзе — скачках у вышыню. І Надзя ўмее спалучаць вучобу з трэніроўкамі (5—6 раз у тыдзень) і паспяховымі стартамі ў розных турнірах. А што гэта так, гавораць факты.

У студзені трэццякурсніца эканамічнага Н. Марыненка на добра і выдатна здала экзамены зімовай сесіі. Сябры і таварышы па вучобе паехалі адпачываць, а ў рэкардсменкі і чэмпіёнкі Беларускай ССР пачалася зімовая спартыўная сесія, і яе выпрабаванні Надзя здала не горш, чым вучэбныя.

Першынство вобласці. Марыненка ўпэўнена пераадольвае планку на вышыні 174 сантыметры — паўтарае свой жа рэспубліканскі рэкорд для закрытых памяшканняў і была блізкая да ўстанаўлення новага.

Першынство вышэйшых навучальных устаноў БССР. Студэнтка ГДУ займае першае месца з вынікам 171 сантыметр.

Трэцюю прыступку зімовай спартыўнай сесіі гамяльчанка штурмавала на першынстве Цэнтральнага савета таварыства «Лакаматыў», якое праходзіла ў маскоўскім лёгкаатлетычным манежы імя братоў Знаменскіх. І зноў экзамен быў здадзены паспяхова — Марыненка перамагла і заваявала залаты жэтон і званне чэмпіёнкі. А вынік? Ён быў не благі — 174 см.

Ідзе другі месяц алімпійскага года. Кожны савецкі спартсмен імкнецца сёлета парадаваць Радзіму высокімі дасягненнямі. Рыхтуецца да штурму рэкордных рубяжоў і будучы эканаміст Надзея Марыненка. І не толькі спартыўных, таму што вучоба і спорт у яе крочаць побач.

Наш кар.

ПЁТР СТАЎ ЧЭМПІЁНАМ

Малады барэц класічнага стылю Пётр Кулікаў толькі ў канцы 1971 года выканаў майстарскі нарматыў. А на гэтым тыдні студэнт другога курса факультэта фізічнага выхавання дабіўся новага поспеху.

У саставе зборнай каманды Беларускай ССР Кулікаў прымаў удзел у студэнцкім першынстве Савецкага Саюза сярод юніёраў, якое праходзіла ў горадзе Львове. Гомельскі студэнт выступаў у паўцяжкай вазе. Пётр паспяхова правёў усе сутычкі і заваяваў званне чэмпіёна Цэнтральнага савета таварыства «Буравеснік».

ЛЫЖНІКІ — ПЕРШЫЯ...

Не балуе сёлетняя зіма лыжнікаў. У складаных умовах рыхтаваліся яны да адказных стартаў, і прыемна, што іх напружаныя трэніроўкі выліваюцца ў добрыя вынікі на афіцыяльных спаборніцтвах.

Каманда універсітэта 4—6 лютага прымала ўдзел у студэнцкім першынстве Беларускай ССР. Гэтыя спаборніцтвы праводзіліся на лагойскай трасе пад Мінскам. Адначасова мераліся сіламі мужчыны і жанчыны, юніёры, юнакі і дзяўчаты. Спартсмены ГДУ паказалі сябе з лепшага боку.

Мужчыны і юніёры аспрэчвалі званні чэмпіёнаў на дыстанцыі 15 кіламетраў. У абодвух відах праграмы спаборніцтваў першымі на фінішы былі студэнты трэцяга курса факультэта фізічнага выхавання Міхаіл Дудкоў і Сяргей Харытонаў.

Званне чэмпіёнкі сярод юніёрак заваявала і студэнтка другога курса Вера Басак. Яна хутчэй за ўсіх прабегла пяцікіламетровую трасу.

Паспяхова выступілі універсітэцкія лыжнікі і ў эстафетах.

Мужчынская каманда ў саставе Аляксандра Дыбко, Мікалая Станскага, Сяргея Харытонава і Міхаіла Дуркова заняла першае месца ў эстафетным бегу 4×10 кіламетраў.

У жанчын этапы былі ўдвая карацей. Яны падтрымалі поспех мужчын. У саставе пераможцаў выступалі Валянціна Бурцава, Лідзія Засімовіч, Вера Басак і Ларыса Кузіміна.

У розных відах першынства Белсавета таварыства «Буравеснік» прызёрамі таксама сталі Аляксандр Лазавой, Веніямін Багданаў, Валянціна Максіменка, Ірына, Сядова.

Каманда нашага універсітэта заваявала агульнае першае месца ў гэтых спаборніцтвах.

В. КІЛЬЧЭЎСКІ,
старшы выкладчык,
майстар спорту.

ВЯРНУЛІСЯ З КУБКАМ

У мінулую нядзелю ў Мінску закончылася першынство вышэйшых навучальных устаноў Беларускай ССР па скарасному бегу на каньках. Асноўная барацьба за каманды кубак разгарнулася паміж канькабежцамі Гомельскага дзяржаўнага універсітэта, Беларускага палітэхнічнага інстытута і Беларускага інстытута фізічнай культуры.

Спаборніцтвы пачаліся стартамі жанчын. Студэнтка першага курса факультэта фізічнага выхавання Надзея Башкірава ўжо на першай дыстанцыі мнагаборства — 500 метраў — паказвае лепшы вынік (49,8 секунды). Гэтак жа паспяхова выступіла яна і ў бегу на 1000 і 1500 метраў. Перад апошняй дыстанцыяй мнагаборства пытанне аб абсалютнай чэмпіёнцы было высветлена — згодна з правіламі ёю стала Надзея, якая выйграла тры дыстанцыі з чатырох.

Надзін поспех у мужчынскім турніры паўтарыў студэнт трэцяга курса факультэта фізічнага выхавання Віктар Вараб'ёў. У малым мнагаборстве ён паказаў вынік 194,696 ачка. На гэтым першынстве Вараб'ёў упершыню выканаў нарматыў першаразрадніка — 3000 метраў ён прабег за 4 мінуты 57,3 секунды.

Чэмпіянат канькабежцаў прынёс радасныя вынікі і іншым студэнтам нашага універсітэта. У бегу на 500 метраў Валерый Цітоў фінішыраваў праз 45,1 секунды і ўстанавіў новы рэкорд Гомельскай вобласці сярод юніёраў.

Трэція месцы ў мнагаборстве і ў бегу на 3000 метраў заваявала студэнтка другога курса Валянціна Тарасава.

Прызёрамі студэнцкага першынства Беларускай ССР таксама сталі Уладзімір Макейчаў і Галіна Аксёнава.

Кожны з нашых рабят унёс сваю долю ў агульны поспех універсітэцкай каманды. Па выніках спаборніцтваў канькабежцам ГДУ уручан пераходны прыз. На другім і трэцім месцах студэнты Беларускага палітэхнічнага інстытута і Беларускага інстытута фізкультуры.

Пяць спартсменаў нашага універсітэта ўключаны ў зборную каманду Белсавета таварыства «Буравеснік».

А. ГРУЗІНАЎ,
старшы выкладчык,
трэнер каманды.

* * *

У гэты ж час у Магілёве праводзіўся юнацкі чэмпіянат Беларусі па канькабежнаму спорту. У ім прымаў удзел першакурснік Яўген Багамазаў. І ён падтрымаў аўтарытэт старэйшых таварышаў. У суме мнагаборства Жэня паказаў другі вынік. Ён перамог на паўтаракіламетровай дыстанцыі і заняў другія месцы на астатніх трох.

Студэнты сталічных вышэйшых навучальных устаноў выступілі з заклікам правесці сімвалічны лыжны прабег Брэст — Уладзівасток. Яго удзельнікам, неабавязкова перасекчы з Захаду на Усход неабсяжную савецкую краіну — проста кожны спартыўны калектыў можа пераадолець за час зімы гэту адлегласць.

У мерапрыемства, прысвечанае 50-годдзю ўтварэння СССР, уключыліся універсітэцкія лыжнікі. У мінулую суботу быў дадзен старт двухдзённаму паходу. Яго ўдзельнікаў цёпла вітаў прарэктар ГДУ У. А. Шаўчэнка. Затым спартсмены накіраваліся да плошчы імя Уладзіміра Ільіча Леніна, дзе яны ўсклалі жывыя кветкі да помніка правадыру.

Многа цікавых сустрэч правялі студэнты нашага універсітэта з моладдзю Веткі, Добруша, Цярашкевіч і іншых населеных пунктаў Гомельшчыны, выступілі перад імі з канцэртамі і гітаркамі. Ф. СЫРАДОЕЎ.

НА ЗДЫМКУ: лыжнікі на пастраенні перад стартам.
Фота **Р. Пінскага.**

...А БІЯТЛАНІСТЫ — ДРУГІЯ

Вострая канкурэнцыя за камандную перамогу на студэнцкім чэмпіянаце БССР разгарнулася паміж спартсменамі Беларускага інстытута фізкультуры і Гомельскага дзяржаўнага універсітэта.

У саставе ГДУ выступалі выкладчык Валерый Рудак, студэнты факультэта фізічнага выхавання Сяргей Слукін, Мікалай Леташкоў, Барыс Малашанка і Мікалай Смалякоў.

Нашы біятланісты добра выступілі ў эстафеце, заняўшы другое месца. І ў індывідуальных гонках яны былі ў ліку мацнейшых.

Камандная перамога прысуджана мінчанам, нашы студэнты заваявалі другое месца.

ЧАМУ НЕ ГУЧАЦЬ ФАНФАРЫ?

Спартакіяда «Здароўе». Гэтыя словы знаёмы многім: і актыўным удзельнікам спаборніцтваў, якія, няглядзячы на сталы ўзрост, з юнацкім запалам змагаюцца на спартыўных пляцоўках, даказваюць, што спорт — верны сябар у нашым жыцці, крыніца бадзёрасці і добрага настрою, і тым, хто назірае за паядынкамі, перажывае за сваіх сяброў і знаёмых. Спартакіяды «Здароўе» трывала ўвайшлі ў наш быт.

Сёлета ў нашым універсітэце праходзіць чарговая спартакіяда. Больш тыдня працягваўся валейбольны турнір. Высветлілася імя чэмпіёна — мацнейшай стала каманда кафедры спартыўных гульняў, другое месца заваявалі валейбалісты кафедры фізічнага выхавання. Здаецца, што так яно павінна і было быць, а цяпер чарга гучаць фанфарам у гонар пераможцаў.

Аб выніках спаборніцтваў вы ўжо даведаліся, а вось гучаць фанфарам не чарга. Чаму?

Кожнае спартыўнае мерапрыемства — гэта своеасаблівае свята яго ўдзельнікаў, аматараў спорту, гэта лепшая агітацыя за спорт. Прапісная ісціна, скажа чытач. Яно то так, але аб даўно вядомым забылі арганізатары спартакіяды — культурна-масавы сектар мясцкома і спартыўны клуб ГДУ. Што гэта так, сведчаць факты.

У параўнанні з мінулым годам скарацілася колькасць каманд. Незразумела, па якой прычыне не прынялі ўдзел у спаборніцтвах кафедра лёгкай атлетыкі і гісторыка-філалагічны факультэт.

Нізкай была і культура правядзення турніру. У многіх каманд не было адзінай спартыўнай формы, матчы пачыналіся са спазненнем.

Груба парушаліся правілы спаборніцтваў — А. Чуяшоў, П. Саковіч і шэраг іншых выступалі адначасова за дзве-тры каманды. Аб гэтым добра ведаў галоўны суддзя А. Аляксееў, а належных мер да парушальнікаў не прымаў. Горш таго, за некалькі дзён да заканчэння першынства ён паехаў у камандзіроўку і не пакінуў за сябе нікога.

І яшчэ адно — рэзка скараціўся ўзрост удзельнікаў. Большасць з іх была не старэй 30 год. На будучае, думаецца, трэба правесці размежаванне ўзроставых груп. Гэта прыдасць большую цікавасць спаборніцтвам спартакіяды «Здароўе».

Ёсць пераможцы ў валейбольным турніры, але фанфары маўчаць. Маўчаць, бо чырванеюць за арганізатараў падобных «мерапрыемстваў».

Р. ПІНСКІ.

Здымкі, змешчаныя ў нумары, зрабіў **А. Рудчанка.**

УДАКЛАДНЕННЕ

У артыкуле «Літаратуразнаўства. Яго задачы і перспектывы» прафесара П. Ахрыменкі («Гомельскі універсітэт», № 2) дапушчаны недакладнасці: аўтарам артыкула «Камо грядеши?» з'яўляецца не В. Озераў, а Ю. Барабаш; у 4-й калонцы, 17 радок зверху трэба чытаць: «у сінтэтычным вывучэнні», а не ў сістэматычным, як надрукавана.

Рэдактар М. ВОІНАЎ.

АЗ 35080. **«Гомельский университет» — орган парткома, ректората, комитета ЛКСМБ, профкома и месткома Гомельского государственного университета (на белорусском языке). Адрас рэдакцыі: Гомель, вул. Савецкая, 108, Гомельская фабрыка «Палесдрук» Дзяржаўнага Камітэта Савета Міністраў БССР па друку. Гомель, Савецкая, 1.** Зак. 4031